

Til § 1

Af et *mindretal* (FP):

1) Efter det under *nr. 1* foreslåede 3. pkt. i § 17, *stk. 2*, indsættes som nyt punktum:

»Socialministeren anvender yderligere til varmetillæg til pensionisterne et årligt beløb, der før pristalsregulering udgør 50 mio. kr.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Mange pensionister bor så dårligt, at der kræves ekstra store udgifter, for at de kan få ordentlig varme i deres stuer vinteren igennem. Det kan de ikke overkomme af de alt for karri-ge pensionsbeløb.

For pensionisterne med ofte svigtende helbred er det endda vigtigere end for de fleste andre at have det godt og varmt inden for deres egne fire vægge.

Misforholdet blev enormt mere grelt, da fir-kantregeringen i 1986 gennemførte de fanta-stisk høje statsafgifter på fyringsolie m.v. Når man betaler for 3 liter olie, får man stort set kun 1 liter. Broderparten af prisen på nødven-dighedsgodet boligopvarmning fordufter nemlig ned i den grådige statskasse.

Under disse forhold er det nødvendigt med langt større varmetillæg til pensionisterne, end Folketinget hidtil har kunnet bekvemme sig til at yde.

Nærværende ændringsforslag forøger kun tillægget med ca. 80 mio. kr. (nemlig det nævn-te beløb, 50 mio. kr., med tillæg for pristalsre-guleringen).

Når forslagstilleren indskrænker sit æn-dringsforslag i denne omgang til et så lille be-løb, er det, fordi 80 mio. kr. immervæk vil kun-ne afbøde megen menneskelig tragedie, og for-di der er flertal for denne forhøjelse, hvis Soci-aldemokratiet og SF skulle være hæderlige.

De nævnte to partier udtalte nemlig (i øvrigt sammen med De Radikale) i Skatte- og Afgifts-udvalgets betænkning af 5. november 1987 (alt-så for ca. 1 måned siden) over forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin (L 23) uden mindste forbehold, at de vil anvende ca. 80 mio. kr. »til en forbedring af varmhjælpen til pensionisterne«. Proklamationen herom hen-viser direkte til, at socialministeren stod i be-greb med at fremsætte det lovforslag, som nu er til behandling, og de nævnte partier udtalte ud-trykkeligt, at de under behandlingen heraf, og det er altså her og nu, »vil drage omsorg for, at ministerens forslag forbedres med et beløb på ca. 80 mio. kr. Denne forbedring skal lægges til de merudgifter på ca. 200 mio. kr., som social-ministeren bebudede under besvarelsen af spørgsmål S 144 i spørgetiden onsdag den 4. november 1987«.

Nærværende ændringsforslag går ud på, at det er socialministeren, der afgør, hvor i landet de 80 mio. kr. skal anvendes. Behovet er jo ad-skilligt større end 80 mio. kr., og derfor vil den centrale myndighed bedre kunne finde frem til, hvor det sociale behov er størst, end forholdet ville være, hvis pengene blev spredt ud i små-portioner til hver af de 276 lokalenheder, som i øvrigt administrerer varmetilskuddet til pen-sionisterne.

Socialministeren må træde til dér, hvor det konkrete behov viser sig størst, f.eks. i den del af landet, som får væsentlig strengere kuldefor-hold end landets gennemsnit. Dette skal selv-følgelig ikke kunne bruges af ministeren til via bureaukratlangsommelighed først at slippe pengene, når pinesolen danser over landet.

Pengene skal anvendes, så der kan komme varme i pensionisternes stuer, mens det er bit-terlig koldt, og derfor må der tilrettelægges en hurtigt virkende forvaltning. Fremskridtsparti-et forestiller sig umiddelbart, at størstedelen af midlerne vil blive brugt i storbyernes lejekaser-ner, opført før første verdenskrig, men der lig-ger heri intet direktiv til ministeren, som skal hindre hende i at bruge pengene, hvor hver an-vendt 100-kroneseddel afbøder mest menne-skelig ulykke.